

תת"ע 4735/12/17 - מדינת ישראל נגד לייקין אנסטסיה

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 4735-12-17 מדינת ישראל נ' לייקין אנסטסיה
בפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לייקין אנסטסיה

הנאשמת

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשמת מחמת הספק.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו, ביום 23.11.17 סמוך לשעה 23:39, שעה שנהגה את רכבה, בכביש 4, נהגה ברכב בהיותה נהגת חדשה, שטרם מלאו לה 21 שנה, והסיעה 3 נוסעים, ללא מלווה במושב לצידה, בניגוד לסעיף 12א2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: ה"פקודה").

ביום 7.2.18 מסר ב"כ הנאשמת כפירה כללית לרבות בנהיגה וביום 11.4.18 נשמעו ראיות מטעם התביעה.

בתום פרשת התביעה העלה ב"כ הנאשמת טענת "אין להשיב לאשמה" אשר נדחתה כאמור בהחלטתי מיום 16.4.18.

ב"כ הנאשמת הודיע כי הנאשמת מוותרת על זכותה להעיד והודיע "אלו עדיי". משכך, הגישו הצדדים סיכומים בכתב.

ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום בהתבסס על ראיות התביעה והעובדה שהנאשמת ויתרה על זכותה למסור עדות דבר המהווה חיזוק לראיות התביעה.

ב"כ הנאשמת ביקש לזכותה מאחר והמאשימה לא הוכיחה ברמה הנדרשת במשפט פלילי, שניים: האחד- טרם מלאו לנאשמת 21 שנים והשני- לא ישב ברכב מלווה כהגדרתו בפקודת התעבורה.

דין והכרעה:

המתווה הנורמטיבי:

העבירה בה הואשמה הנהגת הינה עבירה בניגוד לסעיף 12א2 לפקודה, הקובע:

"נהג חדש שטרם מלאו לו 21 שנים וחלפה לגביו התקופה שבה חלה עליו חובת הליווי האמורה בסעיף 12א1, לא יסיע ברכב מנועי יותר משני נוסעים עד שימלאו לו 21 שנים, אלא אם כן יושב, במושב שלצדו, מלווה."

סעיף 12א1(ז) לפקודה, מגדיר "מלווה":

"מלווה" - כל אחד מאלה, ובלבד שלא יחשב מלווה בעת היותו שיכור כהגדרתו בסעיף 64ב:

(1) מי שבידו רישיון נהיגה בר-תוקף לאותו סוג רכב חמש שנים לפחות, ומלאו לו 24 שנים, ואם הוא בעל רישיון להוראת נהיגה - אף אם טרם מלאו לו 24 שנים;

(2) מי שבידו רישיון נהיגה בר-תוקף לאותו סוג רכב שלוש שנים לפחות, ומלאו לו 30 שנים."

אין מחלוקת בין הצדדים באשר לכך שברכב הנאשמת היו 3 נוסעים נוספים אשר מספרי תעודות הזהות שלהם נרשמו בדו"ח.

המחלוקת היא בשאלה האם הוכיחה המאשימה את גילם של הנהגת והנוסעים ברכב?

מטעם התביעה העידו שתי שוטרות והוגשו ת/1- דו"ח ובו נסיבות העבירה ות/2- תע"צ רשיון נהיגה ע"ש הנאשמת.

עדת תביעה מס' 1, השוטרת מירה שרון העידה כי עצרה את רכב הנאשמת לאחר שהבחינה בו מבצע עבירה של עקיפה מימין. ברכב היו נהגת ו- 3 נוסעים נוספים. השוטרת בדקה את רישיון הנהגת ולאחר שראתה כי היא צעירה בת 20, בדקה את גיל הנוסעים שנמצאו עמה ברכב **"ומאחר וראיתי שאין נהג מלווה, כפי המתחייב על פי החוק, לקחתי את כל תעודות הזהות שלהם והכנסתי בדו"ח"**.

הנדבך המרכזי בעדות השוטרת שרון הינו ת/1 אשר הוגש מכח כלל "הקפאת הזכירה".

שלושה נתונים מרכזיים מופיעים בת/1. א. היות הרכב בתנועה עובר לעצירתו. ב. גיל הנהגת ג. גיל הנוסעים.

ב"כ הנאשמת זנח את טענת ההגנה באשר להיות הרכב בעצירה והודה בסיכומים כי הרכב היה בתנועה. ראה סעיף 2,4 לסיכומים. למען הסר ספק אני נותנת אמון מלא בעדויות השוטרות כי הרכב נעצר בשל ביצוע עבירת תנועה.

אשר לגיל הנהגת :

אני דוחה את טענת ההגנה כי לא הוכח שלנאשמת טרם מלאו 21 שנים.

בהסתמך על חומר הראיות, אני קובעת כי טרם מלאו לנאשמת 21 שנים במועד האירוע. אני מאמינה לעדות התביעה כי עדת תביעה מס' 1 בדקה את רישיון הנהיגה של הנאשמת כפי שעולה גם מת/1. הנאשמת זוהתה על פי רישיון נהיגה ותמונה. עדת התביעה נוכחה לדעת כי הנאשמת בת 20 ונהגת חדשה.

הנאשמת בחרה שלא להעיד ולא למסור את גרסתה דבר המהווה חיזוק ותמיכה לראיות התביעה.

עוד יאמר כי העבירה המיוחסת לנאשמת בעלת יסוד שלילי, כאשר מדובר בהוכחת גילה.

"הלכה היא לעניין יסוד שלילי בעבירה, כי על דרך הכלל די בכמות הוכחה מועטה על מנת שתעמוד התביעה בחובת הראיה, וזו תועבר לכתפי הנאשם." ראה רעפ 6831/09 פואד טורשאן נ' מדינת ישראל , (18.7.11), פסקה 25 להחלטת כב' הש' ג'ובראן.

כמות ההוכחה הנדרשת מן התביעה על מנת לצאת על ידי חובת הראיה של יסוד שלילי הינה מועטה; ומשעמדה התביעה בחובת הראיה והנאשמת לא הביא מטעמה ראיות לסתור, דיי במידת ההוכחה המועטה כדי לבסס עמידה בנטל השכנוע לגבי אותו יסוד. זאת משום שהוכחת החיוב היא משימה פשוטה ביותר, במיוחד שדי לה לנאשמת בהקמת הספק על ידי הצגת תעודת זהות כראיה מטעמה. ראה גם יעקב קדמי **על הראיות** חלק רביעי בע' 1707 (2009).

"אשר על כן, די בדרך כלל בכך שהנאשם לא הציג היתר - או לא טען לקיומו כאשר נתבקש לעשות כן- בעת שהוחשד בכך שאין בידו ההיתר הדרוש, כדי שהתביעה תצא ידי חובת הראיה בהקשר זה;" יעקב קדמי **על הראיות** חלק רביעי בע' 1708 (2009).

די באמור כדי לקבוע כי לנאשמת טרם מלאו 21 שנים במועד האירוע.

אשר לגיל הנוסעים :

הן בת/1 והן בעדותה בבית המשפט ציינה השוטרת שרון כי: **"בדקתי בני כמה הנוסעים שנמצאים עימה** (הנהגת-ר.פ.ב.).". הסנגור אף נמנע מחקירה נגדית בשאלה זו והנאשמת בחרה שלא להעיד דבר המהווה חיזוק.

עם זאת, עדת התביעה השנייה, השוטרת ליזרוביץ, העידה מזכרונה, לאחר שהצהירה כי היא זוכרת את האירוע, וציינה בעדותה כי היא אשר לקחה את תעודות הזהות של שלושת הנוסעים ברכב אולם- בשום שלב לא ציינה כי היא בדקה אישית את תעודות הזהות של כל אחד מהנוסעים. עוד ציינה כי השוטרת שרון הסתפקה בבדיקת רישיון הנהיגה של הנהגת. השוטרת ליזרוביץ לא נחקרה בחקירה ראשית אשר לגילם של הנוסעים כפי שעולה מתעודות הזהות שלהם.

השוטרת ליזרוביץ מעלה ספק אשר לשאלה מי בדק את תעודות הזהות של הנוסעים, האם היא או השוטרת שרון. פגם

זה אינו ניתן לריפוי בעצם הימנעות הנאשמת מלהעיד.

יודגש כי השוטר ליזרוביץ אינה מתייחסת לגילם של הנוסעים.

אני מקבלת אפוא את טענת ההגנה כי המאשימה לא הוכיחה כי מי מהנוסעים ברכב אינו עונה על הגדרת "מלווה" כדרישת המחוקק.

הוכחת יסודות עבירה על סעיף 2א12 לפקודה, דורשת כי מלבד הוכחת היות הנאשמת נהגת חדשה שטרם מלאו לה 21 שנים, להוכיח גם את גילם של כל אחד מהנוסעים ברכב.

המאשימה יכולה להוכיח את גיל הנוסעים ברכב במספר דרכים, האחת- רישום בדו"ח את מספר תעודות הזהות ותאריכי הלידה של כל אחד מהנוסעים ברכב. השנייה- זימון הנוסעים ברכב כעדי תביעה, שעה שפרטיהם מופיעים בדו"ח והשלישית- הגשת תע"צ תאריכי לידה של כל אחד מהנוסעים ברכב כדי להוכיח את גילם במועד העבירה.

שעה שהמאשימה לא הוכיחה גילם של הנוסעים ברכב התעורר בי ספק באשר לביצוע העבירה.

סוף דבר אני מזכה את הנאשמת מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ט, 17 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים